

Underbilag 1 til bilag 4.

DE SAMVIRKENDE DANSKE
LANDBOFORENINGER

Den 7. november 1962.

Principper for en tidssvarende jordlovgivning.

Formålet er at sikre den bedst mulige udnyttelse af Danmarks jord og at skabe økonomisk fordelagtige bedriftsenheder gennem en forenklet jordlovgivning samt tillige sikre de bedst mulige adgangsbetingelser til Danmarks jord for den ungdom, der ønsker at gå ind i landbruget.

I. Planlægning.

1. Der gennemføres en landsplanlægning, der *aktivt* går ind for den industrielle udbygning til landets forskellige egne med henblik på en spredning af befolkningstilvæksten. Dette åbner også mulighed for, at by- og industriudviklingen i større udstrækning kan foregå på de arealer, der ligger omkring grænsen for økonomisk udnyttelse til jordbrug.
2. I tilknytning til landsplanlægningen gennemføres en detaljeret egnsplanlægning, der fastlægger, hvilke områder der kan anvendes til bebyggelse med henholdsvis industrier, boliger og sommerhuse, og hvilke områder der skal udlægges som mere eller mindre fredede arealer.
3. Områderne til bebyggelse skal til enhver tid være af en sådan størrelse, at urimelige grundpriser undgås.
4. Hvor der ved egns- og landsplanlægningen gøres indgreb i bestående rettigheder, erstattes disse af det offentlige.

II. Jordens vurdering og beskatning.

1. *Udenfor de til bebyggelse udpegede områder* vurderes al jord efter dens jordbrugsmæssige værdi, d. v. s. at der ikke længere ved vurderingen skal tages hensyn til beliggenhed, og den fritages for alle jord-skatter.
2. *Indenfor de til bebyggelse udpegede områder* vurderes jorden som hidtil efter den økonomisk gode anvendelse, og ved salg af jorden skal samfundet kunne inddrage en del af fortjenesten. Disse fortjenester

beregnes i forhold til den sidste vurdering, inden arealet overførtes til område for bebyggelse, idet vurderingen dog opreguleres med et vist konjunkturtillæg samt tillægges et erstatningsbeløb for afståelse. Bestemmelsen kan dog først få virkning for jord, der er erhvervet efter lovens ikrafttræden.

III. Erhvervelse af landbrugsjord.

1. Man opretholder den nuværende lov fra 1959 om erhvervelse af fast ejendom i Danmark, der stiller som betingelse for adkomsterhvervelse, at man enten ved erhvervelsen har fast bopæl i Danmark eller tidligere har haft det i sammenlagt mindst 5 år.
2. Personer skal som hidtil frit kunne erhverve indtil 2 landbrugsejendomme. Der gives mulighed for derudover at erhverve landejendomme til umyndige børn, der er under landmandsuddannelse. Såfremt vedkommende barn efter at være blevet myndigt indgår i andet erhverv, kræver den fortsatte besiddelse af ejendommen godkendelse. I givet fald kan ejendommen kræves afhændet indenfor en nærmere fastsat tidsfrist.
3. Al anden erhvervelse af landbrugsjord — det være sig personer eller selskaber m. v. — kræver tilladelse.
4. Lystgårdsbegrebet skærpes, således at en landbrugsejendom, der i en årrække er blevet drevet med skattemæssigt underskud, af ligningsmyndighederne kan behandles som lystejeendom, medmindre skatteyderen kan godtgøre, at han udnytter ejendommen i erhvervsøjemed.

IV. De frie jorder.

Det bør overvejes, om de frie jorder gradvis bør overføres til samnotering med bestående landbrugsejendomme, eller om